

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

**Στρασβούργο, 12 Ιουλίου 2023
(OR. en)**

**2018/0107 (COD)
LEX 2249**

**PE-CONS 3/1/23
REV 1**

**CYBER 9
COPEN 20
JAI 70
DROIPEN 13
ENFOPOL 34
TELECOM 15
EJUSTICE 4
MI 50
DATAPROTECT 12
CODEC 73**

**ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΘΕΣΠΙΣΗ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΜΕΝΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΡΙΣΜΟ ΟΡΙΣΘΕΙΣΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΜΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ
ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ
ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ**

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2023/...
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Ιουλίου 2023

σχετικά με τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων για τον ορισμό ορισθεισών εγκαταστάσεων και νόμιμων εκπροσώπων με σκοπό τη συγκέντρωση ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως τα άρθρα 53 και 62,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία²,

---

¹ ΕΕ C 367 της 10.10.2018, σ. 88.

² Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Ιουνίου 2023 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 2023.

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Υπηρεσίες βάσει δικτύου μπορούν να παρέχονται από οποιοδήποτε σημείο και δεν απαιτείται φυσική υποδομή, εγκαταστάσεις ή προσωπικό στη χώρα όπου προσφέρεται η σχετική υπηρεσία, ούτε στην ίδια την εσωτερική αγορά. Κατά συνέπεια, ενδέχεται να είναι δύσκολη η εφαρμογή και επιβολή των υποχρεώσεων που προβλέπονται στην εθνική και ενωσιακή νομοθεσία και οι οποίες ισχύουν για τους οικείους παρόχους υπηρεσιών, και ιδίως της υποχρέωσης συμμόρφωσης με εντολή ή απόφαση δικαστικής αρχής. Αυτό ισχύει ειδικότερα για το ποινικό δίκαιο, όπου οι αρχές των κρατών μελών αντιμετωπίζουν δυσκολίες με την επίδοση, τη διασφάλιση της συμμόρφωσης και την εκτέλεση των αποφάσεών τους, ιδίως όταν οι σχετικές υπηρεσίες παρέχονται από τοποθεσία εκτός της επικράτειάς τους. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη έχουν λάβει ευρύ φάσμα διαφορετικών μέτρων για την αποτελεσματικότερη εφαρμογή και επιβολή της νομοθεσίας τους. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται μέτρα για την επικοινωνία με τους παρόχους υπηρεσιών για τη λήψη ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων που σχετίζονται με ποινικές διαδικασίες. Για τον σκοπό αυτό, ορισμένα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει ή εξετάζουν τη θέσπιση νομοθεσίας που επιβάλλει υποχρεωτική νόμιμη εκπροσώπηση εντός της επικράτειάς τους για ένα πλήθος παρόχων υπηρεσιών που προσφέρουν υπηρεσίες στην εν λόγω επικράτεια. Οι εν λόγω απαιτήσεις δημιουργούν εμπόδια στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών εντός της εσωτερικής αγοράς.

- (2) Υπάρχει κίνδυνος ότι, ελλείψει ενωσιακής προσέγγισης, τα κράτη μέλη θα προσπαθήσουν να υπερβούν τις υπάρχουσες αδυναμίες σχετικά με τη συγκέντρωση ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών επιβάλλοντας διαφορετικές εθνικές υποχρεώσεις. Οι εν λόγω διαφορετικές εθνικές υποχρεώσεις θα δημιουργούσαν περαιτέρω εμπόδια στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών εντός της εσωτερικής αγοράς.
- (3) Η έλλειψη ενωσιακής προσέγγισης οδηγεί σε ανασφάλεια δικαίου επιβαρύνοντας τόσο τους παρόχους υπηρεσιών όσο και τις εθνικές αρχές. Διαφορετικές και ενδεχομένως αντικρουόμενες υποχρεώσεις ισχύουν σε σχέση με παρόχους υπηρεσιών οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι ή παρέχουν υπηρεσίες σε διαφορετικά κράτη μέλη, γεγονός το οποίο έχει ως αποτέλεσμα οι εν λόγω πάροχοι υπηρεσιών να υποβάλλονται σε διαφορετικές κυρώσεις σε περίπτωση παραβιάσεων. Κατά πάσα πιθανότητα, οι αποκλίσεις αυτές στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών θα επεκταθούν περαιτέρω, λόγω της αυξανόμενης σημασίας των υπηρεσιών επικοινωνίας και της κοινωνίας της πληροφορίας στην καθημερινή ζωή μας και στην κοινωνία μας. Οι εν λόγω αποκλίσεις δεν αποτελούν μόνο εμπόδιο για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, αλλά συνεπάγονται προβλήματα και για τη δημιουργία και την ορθή λειτουργία του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης της Ένωσης.

- (4) Για να αποφευχθούν αποκλίσεις στο νομικό πλαίσιο και να εξασφαλιστεί ότι οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην εσωτερική αγορά υπόκεινται στις ίδιες ή παρόμοιες υποχρεώσεις, η Ένωση έχει θεσπίσει σειρά νομικών πράξεων σε συναφείς τομείς, όπως η προστασία των δεδομένων, ήτοι τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ και την οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου². Προκειμένου να αυξηθεί το επίπεδο προστασίας για τα υποκείμενα των δεδομένων, ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 προβλέπει τον ορισμό νόμιμου εκπροσώπου στην Ένωση από υπεύθυνους επεξεργασίας ή εκτελούντες την επεξεργασία που δεν είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση αλλά προσφέρουν αγαθά ή υπηρεσίες σε υποκείμενα δεδομένων στην Ένωση ή παρακολουθούν τη συμπεριφορά των υποκειμένων δεδομένων εφόσον η συμπεριφορά αυτή λαμβάνει χώρα εντός της Ένωσης, εκτός αν η επεξεργασία δεδομένων είναι περιστασιακή, δεν περιλαμβάνει επεξεργασία, σε μεγάλη κλίμακα, ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν ποινικές καταδίκες και αδικήματα και δεν είναι πιθανόν να οδηγήσει σε κίνδυνο για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες φυσικών προσώπων, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, το πλαίσιο, το πεδίο εφαρμογής και τους σκοπούς της επεξεργασίας ή το αν ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο εκτελών είναι δημόσια αρχή ή φορέας.

---

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

² Οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ L 201 της 31.7.2002, σ. 37).

- (5) Με τον καθορισμό εναρμονισμένων κανόνων για τον ορισμό ορισθεισών εγκαταστάσεων και νόμιμων εκπροσώπων ορισμένων παρόχων υπηρεσιών στην Ένωση για την παραλαβή, τη συμμόρφωση με και την εκτέλεση αποφάσεων και εντολών που εκδίδονται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών για τους σκοπούς της συγκέντρωσης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, θα πρέπει να αρθούν τα υφιστάμενα εμπόδια στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και θα πρέπει να αποφευχθεί η μελλοντική επιβολή διαφορετικών εθνικών προσεγγίσεων εν προκειμένω. Θα πρέπει να καθοριστούν, επομένως, ισότιμοι όροι ανταγωνισμού για τους παρόχους υπηρεσιών. Ανάλογα με το αν οι πάροχοι υπηρεσιών είναι ή όχι εγκατεστημένοι στην Ένωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών ορίζουν συγκεκριμένη εγκατάσταση ή νόμιμο εκπρόσωπο. Οι εν λόγω εναρμονισμένοι κανόνες σχετικά με τον ορισμό ορισθεισών εγκαταστάσεων και νόμιμων εκπροσώπων δεν θα πρέπει να θίγουν τις υποχρεώσεις των παρόχων υπηρεσιών δυνάμει άλλης ενωσιακής νομοθεσίας. Επιπλέον, θα πρέπει να διευκολυνθεί η πιο αποτελεσματική επιβολή του ποινικού δικαίου στον ενωσιακό χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

- (6) Οι ορισθείσες εγκαταστάσεις και οι νόμιμοι εκπρόσωποι που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία θα πρέπει να χρησιμεύουν ως αποδέκτες αποφάσεων και εντολών με σκοπό τη συγκέντρωση ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2023/... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁺, της οδηγίας 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου² και της σύμβασης που καταρτίζεται από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 34 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης³, μεταξύ άλλων όταν οι εν λόγω αποφάσεις και εντολές διαβιβάζονται με τη μορφή πιστοποιητικού.

---

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2023/... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., σχετικά με τις ευρωπαϊκές εντολές υποβολής στοιχείων και τις ευρωπαϊκές εντολές διατήρησης στοιχείων για ηλεκτρονικά αποδεικτικά στοιχεία σε ποινικές διαδικασίες και για την εκτέλεση περιοριστικών της ελευθερίας ποινών κατόπιν ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L ...).

⁺ ΕΕ: Να συμπληρωθεί στο κείμενο ο αριθμός και η ημερομηνία του κανονισμού που περιλαμβάνεται στο έγγραφο PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)) και να συμπληρωθεί στην υποσημείωση ο αριθμός, η ημερομηνία και η αναφορά ΕΕ του εν λόγω κανονισμού.

² Οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 130 της 1.5.2014, σ. 1).

³ Σύμβαση που καταρτίζεται από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 34 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ C 197 της 12.7.2000, σ. 3) και το Πρωτόκολλό της, (ΕΕ C 326 της 21.11.2001, σ. 2).

Η παρέμβαση της ορισθείσας εγκατάστασης ή του νόμιμου εκπροσώπου θα πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στις πράξεις και τη νομοθεσία που εφαρμόζονται στις δικαστικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες οι πράξεις επιτρέπουν την άμεση επίδοση εντολών σε διασυνοριακές καταστάσεις στην ορισθείσα εγκατάσταση ή τον νόμιμο εκπρόσωπο του παρόχου υπηρεσιών, ή βασίζονται στη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων δικαστικών αρχών. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η ορισθείσα εγκατάσταση ή διαμένει ο νόμιμος εκπρόσωπος θα πρέπει να ενεργούν σύμφωνα με τον προβλεπόμενο για αυτές ρόλο στο αντίστοιχο νομικό μέσο όπου ορίζεται η συμμετοχή τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να μπορούν να απευθύνουν αποφάσεις και εντολές με σκοπό τη συγκέντρωση ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων δυνάμει του εθνικού δικαίου σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ενεργεί ως νόμιμος εκπρόσωπος ή ως ορισθείσα εγκατάσταση παρόχου υπηρεσιών στην επικράτειά τους.

- (7) Τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών που προσφέρουν υπηρεσίες στην Ένωση στις ... [30 μήνες από την ημερομηνία που τίθεται σε ισχύ η παρούσα οδηγία] έχουν την υποχρέωση ορισμού τουλάχιστον μίας ορισθείσας εγκατάστασης ή τουλάχιστον ενός νόμιμου εκπροσώπου έως τις ... [36 μήνες από την ημερομηνία που τίθεται σε ισχύ η παρούσα οδηγία] και οι πάροχοι υπηρεσιών που θα ξεκινήσουν να προσφέρουν υπηρεσίες στην Ένωση μετά την ημερομηνία αυτή έχουν την υποχρέωση να ορίσουν τουλάχιστον μία ορισθείσα εγκατάσταση ή τουλάχιστον ένα νόμιμο εκπρόσωπο εντός έξι μηνών από την ημέρα που αρχίζουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην Ένωση. Με την επιφύλαξη των εγγυήσεων για την προστασία των δεδομένων, η εν λόγω ορισθείσα εγκατάσταση ή ο νόμιμος εκπρόσωπος θα μπορούσε να μοιράζεται μεταξύ διαφόρων παρόχων υπηρεσιών, ιδίως από παρόχους υπηρεσιών που είναι μικρές ή μεσαίες επιχειρήσεις.

- (8) Η υποχρέωση ορισμού μιας ορισθείσας εγκατάστασης ή νόμιμου εκπροσώπου θα πρέπει να ισχύει για τους παρόχους υπηρεσιών που παρέχουν υπηρεσίες στην Ένωση, δηλαδή σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη. Περιπτώσεις στις οποίες πάροχος υπηρεσιών είναι εγκατεστημένος στην επικράτεια κράτους μέλους και παρέχει υπηρεσίες αποκλειστικά στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους δεν θα πρέπει να καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.
- (9) Για τον σκοπό της συγκέντρωσης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να συνεχίσουν να απευθύνονται στους παρόχους υπηρεσιών οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι στην επικράτεια τους για αμιγώς εσωτερικές καταστάσεις, σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο και το αντίστοιχο εθνικό τους δίκαιο. Παρά τις δυνατότητες που προβλέπονται επί του παρόντος στην εθνική νομοθεσία να απευθύνονται σε παρόχους υπηρεσιών στην επικράτεια τους, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να καταστρατηγούν τις αρχές που διέπουν την παρούσα οδηγία ή τον κανονισμό (ΕΕ) 2023/...⁺.
- (10) Προκειμένου να διαπιστωθεί αν ο πάροχος υπηρεσιών προσφέρει υπηρεσίες εντός της Ένωσης απαιτείται να αξιολογηθεί κατά πόσον ο πάροχος υπηρεσιών επιτρέπει σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες του. Ωστόσο, η προσβασιμότητα και μόνο μιας επιγραμμικής διεπαφής στην Ένωση, όπως για παράδειγμα η προσβασιμότητα ενός ιστοτόπου ή μιας διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή άλλων στοιχείων επικοινωνίας του παρόχου υπηρεσιών ή ενός μεσάζοντα, αν ληφθεί μεμονωμένα υπόψη, θα πρέπει να θεωρείται ανεπαρκής για να διαπιστωθεί ότι ένας πάροχος υπηρεσιών προσφέρει υπηρεσίες στην Ένωση κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας.

⁺ ΕΕ: να εισαχθεί ο αριθμός του κανονισμού που περιέχεται στο έγγραφο PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)).

- (11) Προκειμένου να καθορισθεί αν ο πάροχος υπηρεσιών προσφέρει υπηρεσίες εντός της Ένωσης απαιτείται πέραν από το να αξιολογηθεί κατά πόσον ο πάροχος υπηρεσιών επιτρέπει σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες του, να θεμελιωθεί κατά πόσον υπάρχει ουσιώδης σύνδεση με την Ένωση. Η εν λόγω ουσιώδης σύνδεση θα πρέπει να θεωρείται ότι υπάρχει όταν ο πάροχος υπηρεσιών διαθέτει εγκατάσταση στην Ένωση. Ελλείψει τέτοιας εγκατάστασης, το κριτήριο της ουσιώδους σύνδεσης θα πρέπει να βασίζεται σε συγκεκριμένα πραγματικά κριτήρια, όπως η ύπαρξη σημαντικού αριθμού χρηστών σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη ή τη στόχευση δραστηριοτήτων προς ένα ή περισσότερα κράτη μέλη. Η στόχευση δραστηριοτήτων προς ένα ή περισσότερα κράτη μέλη θα πρέπει να προσδιορίζεται με βάση όλες τις σχετικές περιστάσεις, συμπεριλαμβανομένων παραγόντων όπως η χρήση γλώσσας ή νομίσματος που χρησιμοποιείται γενικά στο εν λόγω κράτος μέλος ή η δυνατότητα παραγγελίας αγαθών ή υπηρεσιών.

Η στόχευση δραστηριοτήτων προς ένα κράτος μέλος θα μπορούσε, επίσης, να συναχθεί από τη διαθεσιμότητα μιας εφαρμογής στο οικείο εθνικό κατάστημα εφαρμογών, από την παροχή τοπικών διαφημίσεων ή διαφημίσεων στη γλώσσα που χρησιμοποιείται γενικά στο εν λόγω κράτος μέλος ή από τον χειρισμό των σχέσεων με τους πελάτες, όπως η εξυπηρέτηση πελατών στη γλώσσα που χρησιμοποιείται γενικά στο εν λόγω κράτος μέλος. Ύπαρξη ουσιώδους σύνδεσης θα πρέπει να θεωρείται επίσης όταν ένας πάροχος υπηρεσιών κατευθύνει τις δραστηριότητές του σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹. Από την άλλη πλευρά, η παροχή υπηρεσίας με σκοπό απλώς και μόνο τη συμμόρφωση με την απαγόρευση της διακριτικής μεταχείρισης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου², δεν θα πρέπει, χωρίς πρόσθετη αιτιολόγηση, να θεωρείται κατεύθυνση ή στόχευση δραστηριοτήτων προς μια δεδομένη επικράτεια εντός της Ένωσης. Το ίδιο θα πρέπει να ισχύει και όταν πρέπει να προσδιοριστεί αν ο πάροχος υπηρεσιών παρέχει υπηρεσίες στην επικράτεια κράτους μέλους.

---

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1).

² Κανονισμός (ΕΕ) 2018/302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2018, για την αντιμετώπιση του αδικαιολόγητου γεωγραφικού αποκλεισμού και άλλων μορφών διακριτικής μεταχείρισης με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών εντός της εσωτερικής αγοράς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και (ΕΕ) 2017/2394 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (ΕΕ L 60 I της 2.3.2018, σ. 1).

(12) Τα διάφορα μέσα που εμπίπτουν στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής του Τίτλου V κεφάλαιο 4 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμόζονται στη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών κατά τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών. Ως συνέπεια της «μεταβλητής γεωμετρίας» που υπάρχει στον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης της Ένωσης, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι η παρούσα οδηγία δεν διευκολύνει τη δημιουργία περαιτέρω ανισοτήτων ή εμποδίων στην παροχή υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά, επιτρέποντας στους παρόχους υπηρεσιών που παρέχουν υπηρεσίες στην επικράτεια των κρατών μελών να ορίζουν ορισθείσες εγκαταστάσεις ή νόμιμους εκπροσώπους εντός των κρατών μελών που δεν συμμετέχουν στις σχετικές νομικές πράξεις. Ως εκ τούτου, μία τουλάχιστον ορισθείσα εγκατάσταση ή ένας νόμιμος εκπρόσωπος θα πρέπει να ορίζεται σε κράτος μέλος που συμμετέχει στα σχετικά νομικά μέσα της Ένωσης, για να αποφευχθεί ο κίνδυνος να εξασθενήσει η αποτελεσματικότητα του ορισμού που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία και να γίνει χρήση των συνεργειών του ορισμού εγκατάστασης ή νόμιμου εκπροσώπου για την παραλαβή, τη συμμόρφωση με και την εκτέλεση αποφάσεων και εντολών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, μεταξύ άλλων δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2023/...⁺, της οδηγίας 2014/41/ΕΕ και της σύμβασης που καταρτίζεται από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 34 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης. Επιπλέον, ο ορισμός μιας ορισθείσας εγκατάστασης ή νόμιμου εκπροσώπου, που θα μπορούσε επίσης να χρησιμοποιηθεί για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις εθνικές νομικές υποχρεώσεις, θα επέτρεπε να επωφεληθούν από τις συνέργειες της ύπαρξης σαφούς σημείου πρόσβασης για την επικοινωνία με παρόχους υπηρεσιών για τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές διαδικασίες.

⁺ ΕΕ: να εισαχθεί ο αριθμός του κανονισμού που περιέχεται στο έγγραφο PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)).

- (13) Οι πάροχοι υπηρεσιών θα πρέπει να είναι ελεύθεροι να επιλέγουν σε ποιο κράτος μέλος θα ορίσουν την ορισθείσα εγκατάσταση ή, κατά περίπτωση, τον νόμιμο εκπρόσωπό τους και τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να μπορούν να περιορίσουν αυτή την ελεύθερη επιλογή, π.χ. επιβάλλοντας υποχρέωση ορισμού της ορισθείσας εγκατάστασης ή του νόμιμου εκπροσώπου στην επικράτειά τους. Ωστόσο, η παρουσία οδηγία θα πρέπει να περιλαμβάνει επίσης ορισμένους περιορισμούς όσον αφορά αυτή την ελεύθερη επιλογή των παρόχων υπηρεσιών, και κυρίως όσον αφορά το γεγονός ότι η ορισθείσα εγκατάσταση θα πρέπει να είναι εγκατεστημένη ή, κατά περίπτωση, ο νόμιμος εκπρόσωπος θα πρέπει να διαμένει σε κράτος μέλος όπου ο πάροχος υπηρεσιών παρέχει τις υπηρεσίες ή είναι εγκατεστημένος, καθώς και να προβλέπει υποχρέωση ορισμού ορισθείσας εγκατάστασης ή νόμιμου εκπροσώπου σε ένα από τα κράτη μέλη που συμμετέχουν σε νομικό μέσο που αναφέρεται στην παρούσα οδηγία. Ο ορισμός νόμιμου εκπροσώπου από μόνος του δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι συνιστά εγκατάσταση του παρόχου υπηρεσιών.

- (14) Οι πάροχοι υπηρεσιών που παίζουν σημαντικότερο ρόλο για την συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων στην ποινική διαδικασία είναι οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συγκεκριμένοι πάροχοι υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών που διευκολύνουν την αλληλεπίδραση μεταξύ των χρηστών. Ως εκ τούτου, και οι δυο ομάδες θα πρέπει να καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Οι υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών ορίζονται στην οδηγία (ΕΕ) 2018/1972 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ και συμπεριλαμβάνουν υπηρεσίες διαπροσωπικών επικοινωνιών όπως υπηρεσίες φωνής μέσω IP, άμεσης ανταλλαγής μηνυμάτων και ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται σε παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών, κατά την έννοια της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου², οι οποίοι δεν χαρακτηρίζονται ως πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, αλλά προσφέρουν στους χρήστες τους τη δυνατότητα να επικοινωνούν μεταξύ τους ή προσφέρουν στους χρήστες τους υπηρεσίες οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αποθήκευση ή άλλη επεξεργασία δεδομένων για λογαριασμό τους. Αυτό θα ήταν σύμφωνο με τους όρους που χρησιμοποιούνται στη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο (ETS αριθ. 185), η οποία υπεγράφη στη Βουδαπέστη στις 23 Νοεμβρίου 2001 και αναφέρεται επίσης ως Σύμβαση της Βουδαπέστης. Η επεξεργασία των δεδομένων θα πρέπει να νοείται υπό την τεχνική έννοια του όρου, δηλαδή ως δημιουργία ή χειρισμός δεδομένων, ήτοι τεχνικές εργασίες για την παραγωγή ή την τροποποίηση δεδομένων μέσω της επεξεργαστικής ισχύος των υπολογιστών.

---

¹ Οδηγία (ΕΕ) 2018/1972 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών (ΕΕ L 321 της 17.12.2018, σ. 36).

² Οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ L 241 της 17.9.2015, σ. 1).

Στις κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία θα πρέπει να περιλαμβάνονται, για παράδειγμα, οι επιγραμμικές αγορές που παρέχουν στους καταναλωτές και στις επιχειρήσεις τη δυνατότητα να επικοινωνούν μεταξύ τους, και άλλες υπηρεσίες φιλοξενίας, ακόμη και όταν η υπηρεσία παρέχεται μέσω του υπολογιστικού νέφους, καθώς και επιγραμμικές πλατφόρμες παιχνιδιών και επιγραμμικές πλατφόρμες τυχερών παιχνιδιών. Όταν ένας πάροχος υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών δεν παρέχει στους χρήστες του τη δυνατότητα να επικοινωνούν μεταξύ τους, αλλά μόνο με τον πάροχο υπηρεσιών, ή δεν παρέχει δυνατότητα αποθήκευσης ή άλλης επεξεργασίας των δεδομένων, ή όταν η αποθήκευση των δεδομένων δεν αποτελεί καθοριστικό στοιχείο, ήτοι, ουσιώδες μέρος, της υπηρεσίας που παρέχεται στους χρήστες, όπως συμβαίνει στην περίπτωση των νομικών, αρχιτεκτονικών και λογιστικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών μηχανικού που παρέχονται ηλεκτρονικά και εξ αποστάσεως, ο πάροχος αυτός δεν θα πρέπει να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ορισμού του «παρόχου υπηρεσιών» που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, ακόμη και αν οι υπηρεσίες που παρέχονται από τον εν λόγω πάροχο υπηρεσιών είναι υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών κατά την έννοια της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1535.

- (15) Οι πάροχοι υπηρεσιών υποδομής διαδικτύου που σχετίζονται με την εκχώρηση ονομάτων και αριθμών, όπως τα μητρώα και οι αρχειοφύλακες ονομάτων χώρου και οι πάροχοι υπηρεσιών ιδιωτικής ζωής και διαμεσολάβησης ή τα περιφερειακά μητρώα διευθύνσεων πρωτοκόλλου διαδικτύου («IP»), έχουν ιδιαίτερη σημασία όσον αφορά την ταυτοποίηση των φορέων πίσω από κακόβουλους ιστότοπους ή ιστότοπους που έχουν παραβιαστεί. Τηρούν δεδομένα που θα μπορούσαν να καταστήσουν δυνατή την ταυτοποίηση του προσώπου ή οντότητας που βρίσκεται πίσω από ιστότοπο ο οποίος χρησιμοποιείται σε εγκληματική δραστηριότητα, ή του θύματος εγκληματικής δραστηριότητας.

- (16) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι ή προσφέρουν υπηρεσίες στην επικράτειά τους παρέχουν στην ορισθείσα εγκατάστασή τους ή στον νόμιμο εκπρόσωπό τους τις αναγκαίες εξουσίες και πόρους για να συμμορφώνεται με τις αποφάσεις και εντολές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, οι οποίες λαμβάνονται από οποιοδήποτε κράτος μέλος. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να επαληθεύουν ότι οι ορισθείσες εγκαταστάσεις ή οι νόμιμοι εκπρόσωποι που διαμένουν στην επικράτειά τους έχουν λάβει από τους παρόχους υπηρεσιών τις αναγκαίες εξουσίες και πόρους για να συμμορφώνονται με αποφάσεις και εντολές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, οι οποίες λαμβάνονται από οποιοδήποτε κράτος μέλος, και να συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές όταν λαμβάνουν αυτές τις αποφάσεις και εντολές, σύμφωνα με το ισχύον νομικό πλαίσιο. Η έλλειψη τέτοιων μέτρων ή οι αδυναμίες των εν λόγω μέτρων δεν θα πρέπει να χρησιμεύουν ως επιχείρημα για να δικαιολογείται η μη συμμόρφωση με αποφάσεις ή εντολές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Επιπλέον, οι πάροχοι υπηρεσιών δεν θα πρέπει να είναι σε θέση να αιτιολογούν τη μη συμμόρφωσή τους προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το ισχύον νομικό πλαίσιο σε σχέση με την παραλαβή αποφάσεων ή εντολών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας λόγω έλλειψης ή αναποτελεσματικότητας εσωτερικών διαδικασιών, καθώς είναι υπεύθυνοι για την παροχή των αναγκαίων πόρων και εξουσιών για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τέτοιες αποφάσεις και εντολές. Οι ορισθείσες εγκαταστάσεις ή οι ορισθέντες νόμιμοι εκπρόσωποι δεν θα πρέπει επίσης να αιτιολογούν αυτή τη μη συμμόρφωσή τους με τον ισχυρισμό ότι, για παράδειγμα, δεν είναι εξουσιοδοτημένοι να παρέχουν δεδομένα. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τόσο η ορισθείσα εγκατάσταση ή ο νόμιμος εκπρόσωπος όσο και ο πάροχος υπηρεσιών μπορούν να θεωρηθούν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνοι για τη μη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το ισχύον νομικό πλαίσιο κατά τη λήψη αποφάσεων και εντολών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, ώστε κάθε ένας εξ αυτών να μπορεί να υπόκειται σε κυρώσεις για τη μη συμμόρφωση οιοδήποτε εξ αυτών. Ειδικότερα, ο πάροχος υπηρεσιών ή η ορισθείσα εγκατάσταση ή ο νόμιμος εκπρόσωπος, κατά περίπτωση, δεν θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει την έλλειψη κατάλληλων εσωτερικών διαδικασιών μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών και της ορισθείσας εγκατάστασης ή του νόμιμου εκπροσώπου ως δικαιολογία για τη μη συμμόρφωση με τις εν λόγω υποχρεώσεις. Η αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ευθύνη δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται για πράξεις ή παραλείψεις είτε του παρόχου υπηρεσιών είτε της ορισθείσας εγκατάστασης ή του νόμιμου εκπροσώπου, κατά περίπτωση, που συνιστούν ποινικά αδικήματα στο κράτος μέλος που επιβάλλει τις κυρώσεις.

- (17) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι κάθε πάροχος υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένος ή προσφέρει υπηρεσίες στην επικράτειά τους κοινοποιεί γραπτώς στην κεντρική αρχή, όπως ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η ορισθείσα εγκατάστασή του ή διαμένει ο νόμιμος εκπρόσωπός του, τα στοιχεία επικοινωνίας της εν λόγω ορισθείσας εγκατάστασης ή του νόμιμου εκπροσώπου του, καθώς και τυχόν αλλαγές σε αυτά. Η κοινοποίηση θα πρέπει επίσης να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις γλώσσες στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την ορισθείσα εγκατάσταση ή τον νόμιμο εκπρόσωπο, που θα πρέπει να περιλαμβάνουν μία ή περισσότερες από τις επίσημες γλώσσες όπως καθορίζεται στο εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η ορισθείσα εγκατάσταση ή διαμένει ο νόμιμος εκπρόσωπος, αλλά μπορεί να περιλαμβάνουν και άλλες επίσημες γλώσσες της Ένωσης, όπως τη γλώσσα του κράτους μέλους όπου βρίσκονται τα κεντρικά γραφεία του. Όταν ένας πάροχος υπηρεσιών ορίζει περισσότερες από μία ορισθείσες εγκαταστάσεις ή περισσότερους νόμιμους εκπροσώπους σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι ο εν λόγω πάροχος υπηρεσιών αναφέρει, για κάθε ορισθείσα εγκατάσταση ή νόμιμο εκπρόσωπο, το ακριβές εδαφικό πεδίο εφαρμογής του ορισμού του. Θα πρέπει να καλύπτεται η επικράτεια όλων των κρατών μελών που συμμετέχουν στις πράξεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι αντίστοιχες αρμόδιες αρχές τους απευθύνουν όλες τις αποφάσεις και εντολές τους σύμφωνα με την παρούσα οδηγία στην υποδεικνυόμενη ορισθείσα εγκατάσταση ή τον νόμιμο εκπρόσωπο του παρόχου υπηρεσιών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες που τους κοινοποιούνται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία είναι διαθέσιμες στο κοινό σε ειδική ιστοσελίδα του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου σε ποινικές υποθέσεις, ώστε να διευκολύνεται ο συντονισμός μεταξύ των κρατών μελών και η παρέμβαση της ορισθείσας εγκατάστασης ή του νόμιμου εκπροσώπου από τις αρχές άλλου κράτους μέλους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες αυτές επικαιροποιούνται τακτικά. Θα πρέπει επίσης να είναι δυνατή η περαιτέρω διάδοση των πληροφοριών για να διευκολύνεται η πρόσβαση των αρμόδιων αρχών στις εν λόγω πληροφορίες, όπως μέσω ειδικών ιστοτόπων ενδοδικτύου ή φόρουμ και πλατφορμών.

- (18) Τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίζουν τους κανόνες για τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβιάσεων των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη θα πρέπει, έως το χρονικό σημείο που καθορίζεται στην παρούσα οδηγία, να κοινοποιούν τους εν λόγω κανόνες και τα εν λόγω μέτρα στην Επιτροπή και να την ενημερώνουν αμελλητί σχετικά με κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνουν επίσης την Επιτροπή σε ετήσια βάση σχετικά με μη συμμορφούμενους παρόχους υπηρεσιών, τα σχετικά μέτρα επιβολής που λαμβάνονται εναντίον τους και τις επιβληθείσες κυρώσεις. Σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει οι κυρώσεις να οδηγούν σε απαγόρευση, είτε είναι μόνιμη είτε προσωρινή, της παροχής υπηρεσιών. Όπου ο πάροχος υπηρεσιών παρέχει υπηρεσίες σε διάφορα κράτη μέλη, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συντονίσουν τα μέτρα επιβολής τους. Οι κεντρικές αρχές θα πρέπει να συντονίζονται για να εξασφαλίζουν συνεκτική και αναλογική προσέγγιση. Η Επιτροπή θα πρέπει να διευκολύνει τον συντονισμό αυτό, αν είναι απαραίτητο, αλλά θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να ενημερώνεται σχετικά με υποθέσεις παράβασης. Η παρούσα οδηγία δεν διέπει τις συμβατικές ρυθμίσεις για τη μεταφορά ή τη μετατόπιση των χρηματοοικονομικών συνεπειών, μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών, των ορισθεισών εγκαταστάσεων και των νόμιμων εκπροσώπων, των κυρώσεων που τους επιβάλλονται.

- (19) Κατά τον καθορισμό των ενδεδειγμένων κυρώσεων που επιβάλλονται σε παρόχους υπηρεσιών για παραβάσεις, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλες τις σχετικές περιστάσεις, όπως, την οικονομική ικανότητα των παρόχων υπηρεσιών, τη φύση, τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παράβασης, το αν αυτή έχει διαπραχθεί εκ προθέσεως ή εξ αμελείας και το αν ο πάροχος υπηρεσιών ήταν υπεύθυνος στο παρελθόν για παρόμοιες παραβάσεις. Στο πλαίσιο αυτό, ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στις πολύ μικρές επιχειρήσεις.
- (20) Η παρούσα οδηγία ισχύει υπό την επιφύλαξη των εξουσιών των εθνικών αρχών στο πλαίσιο αστικών ή διοικητικών διαδικασιών, μεταξύ άλλων, όταν οι διαδικασίες αυτές μπορούν να οδηγήσουν στην επιβολή κυρώσεων.

- (21) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται κατά τρόπο συνεκτικό, θα πρέπει να θεσπιστούν πρόσθετοι μηχανισμοί για τον συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν μια ή περισσότερες κεντρικές αρχές που μπορούν να παράσχουν στις κεντρικές αρχές άλλων κρατών μελών πληροφορίες και συνδρομή κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ιδίως όταν εξετάζονται μέτρα επιβολής δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Ο εν λόγω μηχανισμός συντονισμού θα πρέπει να διασφαλίζει ότι τα οικεία κράτη μέλη ενημερώνονται για την πρόθεση κράτους μέλους να προβεί σε μέτρα επιβολής. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι κεντρικές αρχές μπορούν να παρέχουν αμοιβαία κάθε σχετική πληροφορία και συνδρομή, υπό τις συνθήκες αυτές, και συνεργάζονται μεταξύ τους κατά περίπτωση. Η συνεργασία μεταξύ κεντρικών αρχών στην περίπτωση μέτρων επιβολής θα μπορούσε να συνεπάγεται τον συντονισμό μέτρων επιβολής μεταξύ των αρμόδιων αρχών σε διάφορα κράτη μέλη. Η εν λόγω συνεργασία θα πρέπει να αποσκοπεί στην αποφυγή θετικών ή αρνητικών συγκρούσεων αρμοδιότητας. Για τον συντονισμό μέτρων επιβολής, οι κεντρικές αρχές θα πρέπει να συνεργάζονται επίσης με την Επιτροπή κατά περίπτωση. Η υποχρέωση συνεργασίας αυτών των αρχών δεν θα πρέπει να θίγει το δικαίωμα ενός κράτους μέλους να επιβάλλει κυρώσεις σε παρόχους υπηρεσιών που δεν συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από την παρούσα οδηγία. Ο ορισμός κεντρικών αρχών και η δημοσίευση πληροφοριών σχετικά μ' αυτές θα διευκόλυναν την κοινοποίηση από τους παρόχους υπηρεσιών του ορισμού και των στοιχείων επικοινωνίας των ορισθεισών εγκαταστάσεών τους ή των νόμιμων εκπροσώπων τους στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένη η ορισθείσα εγκατάσταση ή διαμένουν οι νόμιμοι εκπρόσωποί τους. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με την κεντρική αρχή ή τις κεντρικές αρχές που έχουν ορίσει, και η Επιτροπή θα πρέπει να διαβιβάζει κατάλογο των ορισθεισών κεντρικών αρχών στα κράτη μέλη και να τον δημοσιοποιεί.

- (22) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η άρση εμποδίων στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στο πλαίσιο της συγκέντρωσης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές διαδικασίες, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, αλλά μπορεί, λόγω του διασυνοριακού χαρακτήρα των εν λόγω υπηρεσιών, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη αυτού του στόχου.
- (23) Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων κλήθηκε να γνωμοδοτήσει σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ και εξέδωσε τη γνωμοδότησή του στις 6 Νοεμβρίου 2019².

---

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

² ΕΕ C 32 της 31.1.2020, σ. 11.

- (24) Η Επιτροπή θα πρέπει να προβεί σε αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας, που θα πρέπει να βασίζεται στα πέντε κριτήρια της αποδοτικότητας, της αποτελεσματικότητας, της συνάφειας, της συνοχής και της προστιθέμενης αξίας για την ΕΕ, και η εν λόγω αξιολόγηση θα πρέπει να παρέχει τη βάση για τις εκτιμήσεις των επιπτώσεων των πιθανών περαιτέρω μέτρων. Η αξιολόγηση θα πρέπει να ολοκληρωθεί έως ... [έξι έτη από την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής της παρούσας οδηγίας], ώστε να είναι δυνατή η συγκέντρωση επαρκών στοιχείων όσον αφορά την πρακτική εφαρμογή της. Η συλλογή πληροφοριών θα πρέπει να γίνεται τακτικά για την τεκμηρίωση της αξιολόγησης της παρούσας οδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες για τον ορισμό ορισθεισών εγκαταστάσεων και νόμιμων εκπροσώπων ορισμένων παρόχων υπηρεσιών που προσφέρουν υπηρεσίες στην Ένωση, για την παραλαβή, τη συμμόρφωση με και την εκτέλεση αποφάσεων και εντολών που εκδίδονται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών για τους σκοπούς της συγκέντρωσης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών.
2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε αποφάσεις και εντολές με σκοπό τη συγκέντρωση ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2023/...⁺, της οδηγίας 2014/41/ΕΕ και της σύμβασης που καταρτίζεται από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 34 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται επίσης σε αποφάσεις και εντολές με σκοπό τη συγκέντρωση ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων βάσει του εθνικού δικαίου οι οποίες απευθύνονται από κράτος μέλος σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ενεργεί ως νόμιμος εκπρόσωπος ή ορισθείσα εγκατάσταση παρόχου υπηρεσιών στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους.

⁺ ΕΕ: να εισαχθεί ο αριθμός του κανονισμού που περιέχεται στο έγγραφο PE-CONS XX/23 (2018/0108(COD)).

3. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις εξουσίες των εθνικών αρχών δυνάμει του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου να συνεννοούνται απευθείας με παρόχους υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι στην επικράτειά τους με σκοπό τη συλλογή ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών.
4. Τα κράτη μέλη δεν επιβάλλουν υποχρεώσεις επιπλέον εκείνων που απορρέουν από την παρούσα οδηγία στους παρόχους υπηρεσιών, ιδίως όσον αφορά τον ορισμό των ορισθεισών εγκαταστάσεων ή των νόμιμων εκπροσώπων, για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1.
5. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στους παρόχους υπηρεσιών που ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 1 και οι οποίοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην Ένωση. Δεν εφαρμόζεται στους παρόχους υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι στην επικράτεια ενός και μόνο κράτους μέλους και οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες αποκλειστικά στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «πάροχος υπηρεσιών»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρέχει μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες κατηγορίες υπηρεσιών, με εξαίρεση τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο β) της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹:
  - α) υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/1972·
  - β) υπηρεσίες ονομάτων χώρου και αρίθμησης IP του διαδικτύου, όπως υπηρεσίες εκχώρησης διευθύνσεων IP, μητρώα ονομάτων τομέων, αρχειοφύλακες ονομάτων χώρου και υπηρεσίες ιδιωτικής ζωής και διακομιστή μεσολάβησης που σχετίζονται με τα ονόματα χώρου·

---

¹ Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 36).

γ) άλλες υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, όπως αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1535, οι οποίες:

- i) παρέχουν στους χρήστες τους τη δυνατότητα να επικοινωνούν μεταξύ τους· ή
- ii) καθιστούν δυνατή την αποθήκευση ή άλλη επεξεργασία δεδομένων για λογαριασμό των χρηστών στους οποίους παρέχεται η υπηρεσία, εφόσον η αποθήκευση δεδομένων είναι καθοριστικό στοιχείο της υπηρεσίας που παρέχεται στον χρήστη·

2) «παροχή υπηρεσιών στην επικράτεια κράτους μέλους»:

- α) η παροχή δυνατότητας σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα σε ένα κράτος μέλος να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες που απαριθμούνται στο σημείο 1· και
- β) η ύπαρξη ουσιώδους σύνδεσης, βάσει συγκεκριμένων πραγματικών κριτηρίων, με το κράτος μέλος που αναφέρεται στο στοιχείο α)· μια τέτοια ουσιώδης σύνδεση θεωρείται ότι υφίσταται όταν ο πάροχος υπηρεσιών διαθέτει εγκατάσταση στο εν λόγω κράτος μέλος ή, ελλείψει τέτοιας εγκατάστασης, όταν υπάρχει σημαντικός αριθμός χρηστών στο εν λόγω κράτος μέλος, ή όταν υπάρχει κατεύθυνση των δραστηριοτήτων προς το εν λόγω κράτος μέλος·

- 3) «παροχή υπηρεσιών στην Ένωση»:
- α) η παροχή δυνατότητας σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα σε ένα κράτος μέλος να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες που απαριθμούνται στο σημείο 1)· και
  - β) η ύπαρξη ουσιώδους σύνδεσης, βάσει συγκεκριμένων πραγματικών κριτηρίων, με το κράτος μέλος που αναφέρεται στο στοιχείο α)· μια τέτοια ουσιώδης σύνδεση θεωρείται ότι υφίσταται όταν ο πάροχος υπηρεσιών διαθέτει εγκατάσταση σε κράτος μέλος ή, ελλείψει τέτοιας εγκατάστασης, όταν υπάρχει σημαντικός αριθμός χρηστών σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, ή όταν υπάρχει στόχευση δραστηριοτήτων προς ένα ή περισσότερα κράτη μέλη·
- 4) «εγκατάσταση»: οντότητα που ασκεί πραγματικά οικονομική δραστηριότητα για αόριστο χρόνο μέσω σταθερής υποδομής από όπου ασκείται η επιχειρηματική δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών, είτε η σταθερή υποδομή από την οποία διοικείται η επιχειρηματική δραστηριότητα·
- 5) «ορισθείσα εγκατάσταση»: εγκατάσταση με νομική προσωπικότητα, που ορίζεται γραπτώς από πάροχο υπηρεσιών εγκατεστημένο σε κράτος μέλος το οποίο συμμετέχει σε νομική πράξη που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και στο άρθρο 3 παράγραφος 1·

- 6) «νόμιμος εκπρόσωπος»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει οριστεί εγγράφως από πάροχο υπηρεσιών μη εγκατεστημένο σε κράτος μέλος που συμμετέχει σε νομική πράξη που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και στο άρθρο 3 παράγραφος 1.

Άρθρο 3

Ορισθείσες εγκαταστάσεις και νόμιμοι εκπρόσωποι

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών που προσφέρουν υπηρεσίες στην Ένωση ορίζουν τουλάχιστον έναν αποδέκτη για την παραλαβή, τη συμμόρφωση και την εκτέλεση αποφάσεων και εντολών που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής που καθορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 («αποφάσεις και εντολές που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής που καθορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2») που εκδίδονται από αρμόδιες αρχές των κρατών μελών με σκοπό τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, ως εξής:
- α) για παρόχους υπηρεσιών εγκατεστημένους στην Ένωση με νομική προσωπικότητα, τα κράτη μέλη στα οποία είναι εγκατεστημένοι οι πάροχοι υπηρεσιών διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω πάροχοι υπηρεσιών ορίζουν την ορισθείσα εγκατάσταση ή εγκαταστάσεις που είναι υπεύθυνες για τις δραστηριότητες που περιγράφονται στο εισαγωγικό μέρος της παρούσας παραγράφου·

- β) για τους παρόχους υπηρεσιών που δεν είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση και διαθέτουν νομική προσωπικότητα, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι αυτοί οι πάροχοι υπηρεσιών που προσφέρουν υπηρεσίες στην επικράτεια τους ορίζουν τον νόμιμο εκπρόσωπο ή τους νόμιμους εκπροσώπους που είναι υπεύθυνοι για τις δραστηριότητες που περιγράφονται στο εισαγωγικό μέρος της παρούσας παραγράφου στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2·
- γ) για τους παρόχους υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι σε κράτη μέλη και δεν συμμετέχουν στις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εν λόγω πάροχοι υπηρεσιών που παρέχουν υπηρεσίες στο έδαφός τους ορίζουν τον νόμιμο εκπρόσωπο ή τους νόμιμους εκπροσώπους που είναι υπεύθυνοι για τις δραστηριότητες που περιγράφονται στο εισαγωγικό μέρος της παρούσας παραγράφου στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στις εν λόγω πράξεις.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αποδέκτες που αναφέρονται στην παράγραφο 1:

- α) είναι εγκατεστημένοι ή διαμένουν σε κράτος μέλος στο οποίο οι πάροχοι υπηρεσιών προσφέρουν τις υπηρεσίες τους· και
- β) μπορούν να υπόκεινται σε διαδικασίες εκτέλεσης.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αποφάσεις και οι εντολές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής που καθορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 απευθύνονται στην ορισθείσα εγκατάσταση ή νόμιμο εκπρόσωπο που ορίζεται για τον σκοπό αυτό σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι ή προσφέρουν υπηρεσίες στην επικράτειά τους παρέχουν στις ορισθείσες εγκαταστάσεις και στους νόμιμους εκπροσώπους τους τις αναγκαίες εξουσίες και πόρους για να συμμορφώνονται με τις αποφάσεις και εντολές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής που καθορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, οι οποίες λαμβάνονται από κράτος μέλος. Τα κράτη μέλη επαληθεύουν επίσης ότι οι ορισθείσες εγκαταστάσεις που είναι εγκατεστημένες ή οι νόμιμοι εκπρόσωποι που διαμένουν στην επικράτειά τους έχουν λάβει από τους παρόχους υπηρεσιών τις αναγκαίες εξουσίες και πόρους για να συμμορφώνονται με τις εν λόγω αποφάσεις και εντολές που λαμβάνονται από κράτος μέλος και να συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές όταν λαμβάνουν αυτές τις αποφάσεις και εντολές, σύμφωνα με το ισχύον νομικό πλαίσιο.
5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τόσο η ορισθείσα εγκατάσταση ή ο ορισθείς νόμιμος εκπρόσωπος όσο και ο πάροχος υπηρεσιών μπορεί να θεωρηθούν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνοι για μη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο κατά την παραλαβή αποφάσεων και εντολών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής που καθορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, ώστε καθένα από αυτά να υπόκεινται σε κυρώσεις λόγω μη συμμόρφωσης από οποιοδήποτε εξ αυτών. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι δεν είναι δυνατόν για τους παρόχους υπηρεσιών ή για την ορισθείσα εγκατάσταση ή, κατά περίπτωση, για τον νόμιμο εκπρόσωπο, να χρησιμοποιούν την έλλειψη κατάλληλων εσωτερικών διαδικασιών μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών και της ορισθείσας εγκατάστασης ή του νόμιμου εκπροσώπου ως δικαιολογία για τη μη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις αυτές. Η αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ευθύνη δεν εφαρμόζεται για πράξεις ή παραλείψεις είτε του παρόχου υπηρεσιών ή της ορισθείσας εγκατάστασης ή του νόμιμου εκπροσώπου κατά περίπτωση, που συνιστούν ποινικά αδικήματα στο κράτος μέλος που επιβάλλει τις κυρώσεις.

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών που προσφέρουν υπηρεσίες στην Ένωση στις ... [30 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας] έχουν την υποχρέωση να ορίσουν ορισθείσες εγκαταστάσεις ή νόμιμους εκπροσώπους έως ... [36 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας] και ότι οι πάροχοι υπηρεσιών που θα ξεκινήσουν να προσφέρουν υπηρεσίες στην Ένωση μετά την ... [30 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας] έχουν την υποχρέωση να ορίσουν ορισθείσες εγκαταστάσεις ή νόμιμους εκπροσώπους εντός έξι μηνών από την ημερομηνία που αρχίζουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην Ένωση.

Άρθρο 4

Κοινοποιήσεις και γλώσσες

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε πάροχος υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένος ή που προσφέρει υπηρεσίες στην επικράτειά τους κοινοποιεί γραπτώς στην κεντρική αρχή, όπως ορίζεται στο άρθρο 6, του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η ορισθείσα εγκατάσταση ή στο οποίο διαμένει ο νόμιμος εκπρόσωπος, τα στοιχεία επικοινωνίας της εν λόγω εγκατάστασης ή του νόμιμου εκπροσώπου, καθώς και τυχόν μεταβολές τους.

2. Η κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 καθορίζει την επίσημη γλώσσα ή τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης, όπως αναφέρεται στον κανονισμό αριθ. 1 του Συμβουλίου¹, στην οποία ή στις οποίες μπορεί να γίνεται η επικοινωνία με τον νόμιμο εκπρόσωπο ή την ορισθείσα εγκατάσταση. Οι εν λόγω γλώσσες περιλαμβάνουν μία ή περισσότερες από τις επίσημες γλώσσες, όπως προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η ορισθείσα εγκατάσταση ή διαμένει ο νόμιμος εκπρόσωπος.
3. Όταν ένας πάροχος υπηρεσιών ορίζει περισσότερες από μία ορισθείσες εγκαταστάσεις ή περισσότερους του ενός νόμιμους εκπροσώπους σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω πάροχοι υπηρεσιών προσδιορίζουν, στην κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, το ακριβές εδαφικό πεδίο εφαρμογής του ορισμού των εν λόγω ορισθεισών εγκαταστάσεων ή νόμιμων εκπροσώπων. Η κοινοποίηση καθορίζει την επίσημη γλώσσα ή τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης ή των κρατών μελών στην οποία ή στις οποίες μπορεί να γίνεται η επικοινωνία με καθεμία από τις ορισθείσες εγκαταστάσεις ή τους νόμιμους εκπροσώπους.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι δημοσιοποιούνται οι πληροφορίες που έχουν κοινοποιηθεί σ' αυτά σύμφωνα με το παρόν άρθρο σε ειδική ιστοσελίδα του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου σε ποινικές υποθέσεις. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες αυτές επικαιροποιούνται τακτικά. Οι εν λόγω πληροφορίες μπορεί να διαβιβάζονται περαιτέρω προκειμένου να διευκολύνεται η πρόσβαση των αρμόδιων αρχών.

---

¹ Κανονισμός αριθ. 1 του Συμβουλίου περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ 17 της 6.10.1958, σ. 385).

Άρθρο 5

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες για τις επιβλητέες κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει των άρθρων 3 και 4 και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν την επιβολή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη, μέχρι την... [30 μήνες μετά από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας], γνωστοποιούν στην Επιτροπή τους εν λόγω κανόνες και τα μέτρα και την ενημερώνουν, χωρίς καθυστέρηση, για κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν επίσης την Επιτροπή σε ετήσια βάση σχετικά με μη συμμορφούμενους παρόχους υπηρεσιών, τα σχετικά μέτρα επιβολής που λαμβάνονται εναντίον τους και τις επιβληθείσες κυρώσεις.

Άρθρο 6

Κεντρικές αρχές

1. Σύμφωνα με τα νομικά τους συστήματα, κράτη μέλη ορίζουν μια ή περισσότερες κεντρικές αρχές για τη διασφάλιση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας με συνεκτικό και αναλογικό τρόπο.
2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με την κεντρική αρχή, ή τις κεντρικές αρχές, που ορίζουν σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η Επιτροπή διαβιβάζει κατάλογο με τις ορισθείσες κεντρικές αρχές στα κράτη μέλη και τον δημοσιοποιεί.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι κεντρικές αρχές τους συντονίζονται και συνεργάζονται μεταξύ τους και, κατά περίπτωση, με την Επιτροπή και ότι οι κεντρικές αρχές παρέχουν η μία στην άλλη κάθε κατάλληλη πληροφορία και συνδρομή για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας με συνεκτικό και αναλογικό τρόπο. Ο εν λόγω συντονισμός, η συνεργασία και η παροχή πληροφοριών και συνδρομής καλύπτει, ειδικότερα, τα μέτρα επιβολής.

Άρθρο 7

Μεταφορά

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία το αργότερο την ... [30 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας]. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.
2. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν για τον τρόπο που συντάσσεται η εν λόγω παραπομπή.
3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 8
Αξιολόγηση

Έως τις ... [έξι έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας], η Επιτροπή προβαίνει σε αξιολόγηση της οδηγίας. Η Επιτροπή διαβιβάζει την έκθεση αξιολόγησης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Η αξιολόγηση διενεργείται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή όλα τα αναγκαία στοιχεία για την εκπόνηση της εν λόγω έκθεσης.

Άρθρο 9
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 10
Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Η Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο/Η Πρόεδρος